

[Finansministeren.]

baggrunden for denne nye bundne opsparing netop var, at man ville have hele befolkningen med undtagelse af de dårligst stillede, og derfor hører den bundgrænse, som er fastsat, nøje sammen med hele den tankegang, som ligger til grund for forliget og dermed også for lovforslaget.

At den forbitrelse, det ærede medlem talte om, for en stor del er noget, man søger at opdyrke, vil enhver kunne bekræfte, som har hørt det ærede medlems fornyede, men forgæves forsøg på også i dag at påkalde det høje tings interesse for de betragtninger, det ærede medlem så tit har forsøgt at opgejle en stemning på.

Oluf Pedersen: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen fortalte, at de forslag, vi fra retsforbundets side har stillet, ville give arbejdsløshed. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. H. C. Hansen tænker på vort forslag om ekstraordinær grundskyld, et forslag, der er på linie med, hvad der er foreslået af socialdemokratiet, blot med den undtagelse, at vort forslag ikke er ensidigt. Jeg ved heller ikke, om det ærede medlem tænkte på vort forslag om liberalisering, i forbindelse med hvilket professor Philip for et par dage siden skrev i „Politiken“, at der næppe var nogen anden foranstaltning, der skadede arbejderne som importregulering. Jeg ved ikke, om det ærede medlem tænkte på, at vi har talt om at få sat en stopper for den udpumpning af falsk købekraft, der sker gennem Marshallhjælpen og de overdrevne boligbyggelån, der ødelægger vort pengevæsen, og som vi i går kunne læse udtalelser om af både nationalbankdirektøren og den højtærede finansminister. Eller var det os, der fremsatte tanken om, at man til nedsættelse af priserne skulle give statstilskud, som man så igen skal inddrage hos skatteyderne? Det ærede medlem ved, at socialdemokratiet har foreslået, at man opkrævede en omsætningsafgift, der var negativ progressiv i forhold til indkomsten, således at de laveste indtægter måtte betale forholdsvis tre gange så meget som de høje indtægter. Når det ærede medlem står og slynger ud, at den politik, vi går ind for, vil skabe arbejdsløshed, spørger jeg: Hvorfor vil den det? Hvad er begrundelsen? Der er kun et enkelt punkt, der kunne være tale om, og det er, at man ikke får beskæftigelse ved den administration, som en sådan lov medfører. Men at lave love for at skabe beskæftigelse ved unødigt administration forekommer mig at være en underlig metode.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Finansministerens tilføjelse til forsvar for fritagelse af de 65-årige aldersklasser for deltagelse i den bundne opsparing er hverken overbevisende eller berettigede. Jeg er fuldstændig klar over, at denne lov hovedsagelig lægger byrden på folk med små indkomster, men når man endelig vil begrænse købekraften, som det er meningen, må man affatte loven, så at den også kommer til at virke begrænsende for folk med store indkomster. De udtalelser, ministeren fremsatte, er ingen reel indvending imod afskaffelse af 65 års grænsen, men kun en erkendelse af, at loven må ændres og skærpes, således at også folk med store indkomster kommer til at bære byrden.

Ministeren sagde sluttelig, at jeg opdyrker forbitrelsen ude i befolkningen. Nej, jeg giver udtryk for den forbitrelse, som findes ude i folket, og det er en skæbnesvanger fejltagelse, om ministeren ikke forstår, at forbitrelsen er stor, og at man ude i befolkningen beklager, at ikke flere end kommunisterne tager til orde mod denne politik og mod denne plyndring af fattigfolk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—22 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om rettens pleje i Grønland.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1505).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Statsministeren (Erik Eriksen): Det forslag, der her er til behandling, er som bekendt udarbejdet på grundlag af den betænkning, som Grønlandskommissionen afgav.

Som det også vil være det høje ting bekendt, bygger den nuværende ordning af retsvæsenet i Grønland på en adskillelse mellem personer, der står under dansk ret, og personer, der står under grønlandsk ret. For de danske gælder dansk lovgivning. Dette gælder også på retsplejens område, blot med den modifikation, at landshovdingen — det var tidligere landsfogeden —